

Tereza Dvořáková si ve své bakalářské práci předsevzala komplexně představit ceněný román současného českého prozaika Jiřího Hájíčka Selský baroko a tento úkol úspěšně splnila. Přehledně a systematicky se věnuje jednotlivým rovinám díla, patřičně poučena základní literárně teoretickou literaturou. Ve své analýze a interpretaci prokazuje cit pro text a schopnost vystihnout specifičnost představovaného díla.

K práci mám jen jednu dílčí výhradu. Domnívám se, že autorka poněkud dezinterpretuje pojem venkovské prózy, alespoň tak, jak je vymezen v Encyklopedii literárních žánrů, na niž se přitom odvolává. Jde o princip idealizace (popř. idyličnost), jež považuje za jeden z obecných rysů venkovské prózy. Tak tomu ale není; dokonce lze říci, že venkovská próza je převahou spíše antiidylická, vzpomeneme-li jen na Ráise, Novákovou, Klostermanna, Čepa. Na druhou stranu u žádného z uvedených autorů nedochází k tak masivní destrukci tradičního řádu a ke stírání rozdílů mezi městem a venkovem (v tomto případě by na rozdíl od idealizace skutečně šlo o mizení konstitutivních rysů venkovské prózy), na což možná autorka chtěla, byť nevhodně voleným termínem, poukázat.

Celkově však práci považuji za zdařilou a plně ji doporučuji k obhajobě.